

ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

ЛЬВОВЪ. СУБОТА.

Ч. 52.

Дня 17/29 Червня 1850.

Выходитъ шо Среда и Субота. Цѣна для одбирающихъ въ Редакціи: четверочна 1 рень. 15 кр. ср.; пѣвочна 2 рень. 30 кр. ср.; черезъ почты: четверочна 1 рень. 35 кв. ср.; пѣвочна 3 рень. 10 кр. срб.

Съ симъ Числомъ кѣнчитѣ дрого четвероче предплатѣ на „Зорю.“ Почтенныхъ предплатителей, которіи на третое четвероче хотѣтъ предпринимати, о скорое заплане предплатѣ краиненько просимъ.

Въ 148. Ч. приняла „Ранхцайтбнъ“ дописъ зѣ Львова, въ котрѣмъ и о насъ тамъ мова. Не довго треба въ головахъ заходити, авы ѡгадати, шо той дописъ походитъ ѡдъ котрого тѣтѣйшого жидѣ — во о своихъ соплеменникахъ лише все доверѣ сказати оутѣе. Мы мѣ тоѣ за зѣ не верѣмо; жинимъ однакъ, авы и всѣ инноплеменни о нихъ такъ доверѣ сѣдили, шо певне настѣпитъ, ели на тоѣ заиджатъ; и ели тѣмъ 250.000 жидѣвъ галиційскихъ, о которыхъ въ дописѣ вспоминае, вѣдѣтъ ѣ старити жити зѣ працѣмъ рѣкъ своихъ власныхъ. — Не оденъ зѣ нашихъ ЧЧ. читатѣлей вѣде любопытный знати, шо жиды *) — о насъ рѣсинахъ и подѣлѣ Галиціи дѣлають; про тоѣ той дописъ въ цѣлости оутѣшавѣмо, понижѣ при тѣмъ и о иншихъ

галицкихъ ѡсѣгательствахъ правитъ. Тѣмъ лише оуважѣ тѣтъ зробимо, шо и жидѣмъ оужѣ чогоѣ доѣмъ ще невиданого забавѣмъ, ели, такъ зѣ того дописѣ видно, себѣ за третій перѣѣтокъ народный въ Галиціи рѣсинахъ рѣскомъ и польскомъ хотѣтъ оуважати, и дѣлають, шо подѣлѣ Галиціи такѣмъ дѣла того не повинѣмъ настѣпити, во и жидѣмъ не вѣдѣмъ на рѣкъ. Отожъ, такъ такъ пойдѣ дѣлѣти, и рѣсинахъ и Полаки вѣдѣтъ могли мати въ жидѣхъ въ короткѣмъ часѣ вѣдѣмъ своего соперника — а кто знае, чи не за доѣмъ письма поарѣмъ инѣмѣцкѣи, по найвѣдѣмъ части черезъ жидѣвъ редакцѣи, не окричатъ ще Галицію за край жидѣвскѣи, а Броды за Брѣсинахъ! Основа того дописѣ естѣ сѣдѣмъ:

*) Роздѣмъ цивилизовани, шо вороды погодили и въ францѣскѣ одежѣ ѣ перебрали — во старѣвѣрѣ читѣ користиѣмъ, такъ политикѣмъ занимаютѣ, хотѣи и цивилизовани такѣмъ того сѣмъ не цѣраютѣ.

„Трудности, которіи сполѣченѣ вѣли съ подѣломъ Галиціи на „Рѣсинахъ и Мазовшѣ,“ вѣдѣмъ такъ великѣи же дѣмъ не лѣза вѣдо на дѣлѣти ѣ розвѣзана сѣго вопроса вѣзъ народѣмъ найрозличѣйшихъ залежностей вѣсѣхъ жителей въ краю. Тоѣ мѣмъ заѣмъ вѣдѣмъ, и основаниѣмъ ѣ на тѣмъ, жѣ

розличній народності тамъ смѣшаніи, же обыватели городскіи для возникающої Рѣши-ны дѣже холодными сѣть, и же сочиненіа словеніи, подавшіи їа въ рѣкомъ языцѣ, оу Нерсіндѣвъ мало мають поваги. Правительство жѣрившій окомъ испытовало ов-стоательства, но на послѣдокъ вачитѣа пре-вѣдчилося, же совершенное ѣдорваніе во-сточныхъ окрѣгѣвъ Галиціи ѣдъ западныхъ еще вѣльше перепонъ про организацію краю оутвориловы, а въ прочѣмъ такѣи не могло-вы въ житѣ вѣйти. Мы сего мнѣніа, же, аще намѣрніе правительства, полишити Га-лицію нероздѣленѣ, съ истинною не ми-не їа, сѣе уважати должнисьмо їако шиливое для вѣрѣванна спорѣвъ народныхъ. Дѣвы Рѣшини тымъ перестали вѣти вже вѣрны-ми, не ма їа що оужати, нѣо масса на-рода не дала їа одѣшевити про идею независи-мости, окромо сѣществующої Рѣши, но прила-гала вѣла до проводорѣвъ; шанѣючи въ нихъ по части своихъ іащенникѣвъ, а по части не хотѣвши съ Полаками, предъ котрыхъ верхованіемъ оумѣли нмъ страха нагнати, никакои мѣти стычности. Въ прочѣмъ пра-во захована и оупѣхъ своей народности не потребе никакои ѣдѣбляющої черты; понеже тоє право выречено вѣть оуставомъ держа-внымъ, и може ѣдпорю вѣти такъ для Рѣши-нѣвъ, їакъ и для вѣакого инного народа ав-стрійскої державы, и надалѣ оукрѣплати їа, советвеннѣ словендѣтъ ѣддѣвигати и розши-рати, и доконечу постарати їа о чѣстѣ тоїже оу прочихъ народѣвъ.

„Сынове Иеріаїа еще предъ нѣкѣдѣлько дѣла-ми жѣрившій їа, теперь лѣкѣють на прочѣдъ; понеже по дописѣ приватномъ зъ Вѣдна, пра-вительство мало вѣѣ предложеніа овѣзвратныхъ сѣперникѣвъ напротивъ нхъ еманципаций возникшіи опровергнѣти, и тѣюже въ вѣа-комъ ѣдношенію въ житѣ вѣести. Мы не чѣдѣемъ їа тымъ сильнымъ намѣрніемъ правительства, понеже то выразно выречено вѣло въ оуставѣ, и токмо оуильнымъ пе-

реквѣчнїемъ можно вѣло въ томъ ннний смыслѣ вачитати, и нначѣ тоє понимати. Но щожъ сѣижѣтъ тѣи, которіи нѣжншимъ лицѣмѣрнымъ оволнѣемъ вѣагодарили Цѣса-рю за еманципацию, но жидѣвъ сѣмьхъ за недопѣлныхъ оузнати вѣажали? Они дѣмѣють на ѣдѣвалинѣ конститѣційнѣи сѣредовѣчїе меже жидѣми завѣсти, вѣдачи, же евреи по долго-вѣвѣомъ терпѣкомъ ожданію предѣѣ разъ ѣдотхнѣтъ чистѣйшимъ мѣѣстѣкимъ воздѣ-хомъ, и замѣшкѣють тѣи мѣѣца, которіи нхъ гроши приѣкрашали, понеже нхъ гѣтто вѣ-гладало вѣѣчи вѣсьма неѣратно и залише-но не по христѣаньскѣ. Тѣи зѣлѣоты вѣ-дѣтъ сѣрдити їа, скоро евреи снѣлиши їа вѣлизше сѣе своєю христѣаньскою вратѣєю та-кожде перѣймѣтъ товаришескіи формы, скоро забѣажать, же евреи на томъ пѣти постѣпѣ-ти вѣдѣтъ, на котрый вѣтѣпили, т. е. рѣвно-вати за овразованіе и провѣщнѣе. Стремѣ-ніа тыхъ старинныхъ противникѣвъ ничего не сѣдѣали, їакъ лишѣ тоє, же правитель-ство розгладнымъ и справѣдливымъ постѣп-комъ вѣльше 250,000 вѣрныхъ и дѣлатель-ныхъ ѣддѣданныхъ про сѣе тымъ сильнѣйшѣ зѣововѣазало. Мы сѣи тымъ овѣзвратѣвъ жѣлаемъ и вѣзѣ того: „Sit iis terra levis“, понеже въ Іѣвтрїи шарѣѣ дѣнь, а въ сѣѣ-тѣѣ они остоати їа не зѣможѣтъ.

„Мѣвѣтъ зачѣлнсьте о произволеніахъ рѣ-ваніа дровъ въ паныкихъ лѣѣсахъ вѣданныхъ сѣланамъ дѣнекотрыхъ сѣлѣ въ бережаньскѣмъ окрѣзѣ тѣмочнымъ старостѣю. Сѣѣдѣтѣїа сѣго завѣаинѣго произволеніа вѣдѣи, їакъ предъ-оувидѣти вѣло можна, найѣдѣнѣйшїи. Дѣ-лнчїи, їако правнїи властители реквѣровѣали, їакъ чѣѣето, напротивъ рѣѣшеніа оурадѣ окрѣ-жного до в. министерства, котрое постѣпокъ Гѣна. Старосты В. . . . дѣже зѣгнѣло, и сѣказало го на вѣнадѣгородѣ 22,000 зр. гр. — Рѣтминѣръ, которїи въ Берѣжанѣхъ ковалѣа, гражѣданина тѣмочного вѣлѣѣѣ вѣѣками сѣа-товати, вже кѣвитѣавѣвъ, но изѣлѣѣѣѣѣ дѣлѣѣїи въ томъ вѣзглядѣ продолжѣе їа. Коваль

сей, молодой и хороший мѣжъ, надѣлать са, выздороветь, но въ слѣдствіе сей кривды до рѣшила своего вже на завѣгда нездоровымъ вѣде.

Лѣвѣвъ, 18. Черна. Понеже листы за-

ставленіи галицко-станового института кредитового мають прагматическое забезпеченіе на добрахъ галицкихъ, а черезъ тоє мѣще кавціи ипотекарнои застѣпають, томѣ при-зволано въ ц. к. министерство финансовъ розпорядженіемъ зъ дня 18. Мая 1850 до ч. 8182/623, авш ихъ, яко кавцію оураджикѣвъ вѣдала кѣрѣд, но николи надъ вартѣсть имен-нѣ и съ захованіемъ вымѣнокъ и застереженій во овще, взгладомъ пріймована тыхъ ефектѣвъ за кавцію приписаныхъ, пріймати.

Вѣдѣнь, 22. Черна. Оденъ мѣханикъ оу-кѣдичивъ недавно томѣ автоматъ, на немже працювавъ лѣтъ 25, а который вѣсь переходить, що инѣ домы въ томѣ взгладѣ видѣ-ти слѣдилося. Автоматъ той майчи изикъ и оутѣ зъ кавчѣхъ (галицкагичныхъ), не инѣ то, що слова выразимо выголоше, но на-вѣтъ и короткій здана признають, спѣває, плаче и дѣе на спосѣвъ, природѣ дѣже нагѣ-дѣющій. Искѣное тоє дѣло находитъ са те-перъ въ Италиі; тамошніи дневники помни-нають, що єсть въ своемъ родѣ совершен-ное. Властитель оного має съ нимъ вѣздѣ по Австрійи предпринати. — Докѣдѣсто са въ томѣ хвали, що Бянь Блауичъ, дѣдѣхавшій нынѣ до Кроаціи повѣзъ съ собою дѣже бажніи, трохъ королевѣтъ и погранича вѣйкового аотыкающій са оутроающій оутѣавы.

— Бюро стенографическое дало недавно томѣ доказъ свои оудольности и доведенныхъ силъ. Новый змѣнковый порадокъ, такъ, якъ го Проф. М. дѣтъ Штѣвенрабѣхъ въ сгромадженію про-мыслѣ предпоявлявъ, зѣставъ вѣромъ стено-графѣвъ догловно сѣвранымъ и тикомъ оголо-шенымъ. Дѣло тоє преполезное для оуражни-кѣвъ, нотарѣвъ, кѣпцѣвъ и комтоаристѣвъ появило са вже въ книгопродавицяхъ.

Вѣрнѣ. Въ сторонѣ Райгернѣ знова од-крито кѣлька гробѣвъ Славянѣ еще поганѣ-скихъ, въ нихже познаходжимо дѣнекторіи цѣкавіи предметы, сѣще: зашники, попенни-цѣ, нарамѣнники и пр. Я въ оуаги годныхъ пѣчерахъ Словѣнскихъ еще давнѣишіи рѣчи, яко то: кости передпотоповыхъ зѣвратѣ одкрито. Старинымъ прадѣта въ Райгернѣ и княза Славѣтъ, яко оводъ землевластитѣлей, мають са выкопавана тѣи еще продовжати. — Дѣже нещастное наркотизованіе єтеромъ сѣрчанымъ мало тѣ мѣще. Одна дѣвчина оудала са до врача и зажадала, авш єи, оуживши єтерѣ сѣрчаного зѣвъ вырѣавъ. Врачъ зѣзво-лиавъ, но дѣвчина вѣтерла въ тагѣ операциі.

Загребѣ. Народніи Новины зъ 15. Чер-вна подають рахѣнокъ „Матицѣ илirikон“ въ роцѣ 1842. основаннои. Изнимаємо зъ того рахѣнкѣ 1) число членѣвъ соединенія, 2) станъ камш, 3) дѣла выданіи коштомъ матицѣ. Яжъ по конецъ 1849. роцѣ числено 204 членѣвъ соединенія зложившихъ вже цѣ-лѣ налѣжнѣсть 50 зр. и за основатѣлей сое-диненія оуважѣемыхъ. Цѣловѣ итѣны выно-ситъ 15.533 зр. 47 кр. Дѣла, коштомъ ма-тицѣ выданіи сѣтъ: Османѣ и розмантѣи вѣинѣ Павана Гѣндѣлича: Тѣвѣта дѣдъ Дра; Де-метѣръ; Коло 4. 5, и 6. сѣшитъ, и илirikон-нѣмѣцко-италианскій словарь, изъ которо-го до 2000 екземпѣлѣ спродано.

Землинѣ, 16. Черна. Вѣчера появила въ Вѣлсородѣ Татарѣ изъ Бѣлѣгаріи съ до-ногомъ, що и Бѣлѣгарѣ, именно въ трохъ Бѣлѣгарами замѣшканныхъ окрѣгахъ: Вѣди-нѣ, Гюрѣовѣи и Бѣлѣградѣици зъ винат-комъ дѣнектрѣхъ Тѣркѣвъ повѣтали. Врѣ-пѣста Бѣлѣградѣица, вѣогата въ итѣнѣцию має са вже въ ихъ рѣкахъ знаходити. Пов-станіе тоє однакѣжъ не єсть вымѣриное на-противъ цѣсаркомѣ правѣтѣвѣтъ Порты, но напротивъ оутыскающимъ народѣ оуражни-камъ (властникамъ). Самъ Паша перекона-ный тоє правдѣвъ, наклѣнаєса до мирашихъ крокѣвъ.

Задарь, 15. Червня. „Осерваторе дальма-
тино“ дає сѣдѣщую вѣсть о затоцѣ Кат-
таро на исторіи опертѣ: Бокке ди Каттаро
вѣли частію республіки венецкой ажъ до паде-
на ея р. 1797., и одѣспланній зѣстали трак-
татомъ прѣшадриемъ 29. Стѣна 1805 ра-
зомъ съ Далматіею Наполеоновъ, которій
розмантїи погѣдлости тїи полдичивъ съ но-
вымъ королевствомъ Италїи. Передъ зана-
тїемъ однакожъ Бокке ди Каттаро Францѣ-
зани, опановала ними Россїа. Рокѣ 1807. за-
ключили Александръ и Наполеонъ миръ тїль-
зицкій, въ которѣмъ межѣ прочѣмъ поста-
новлено, дабы Россїа Бокке ди Каттаро одѣ-
сплала Франціи. Въ роцѣ 1813. заняли ихъ
на короткій часъ Англичане, оддавшїи по-
зичїише край той Черногѣрцямъ. Рокѣ 1814.
пѣдали Австрїаки вытажкитъ орѣжѣмъ
своимъ Бокке ди Каттаро, и зѣстала ѡдъ
того часѣ въ спокѣйнѣмъ ихъ погѣданю.
Томѣ Австрїа не мала съ Черногѣрцями
жадныхъ оуловѣнї, якъ тѣлько спросто-
ванье вопросѣвъ граничныхъ; которїи р.
1841. въ дорожѣ спѣльной оугоды со всѣмъ
розказано, такъ и зо стороны Черногѣр-
цѣвъ не зайшли дошѣ нїакїи рекламациї о
зверненїи нїмъ якого континентальнаго, або
надбережнаго окрѣга.

Римъ, 4. Червня. Кромѣ Поджолїи ѡд-
крыто еще дрѣггого фалшера грошей, а то въ
ошовѣ Графа Фїюми, вратанка трїумвир
делла Генла. Почтивецъ той фабрикававъ
совѣ фалшивїи банкноты, але вѣвъ такъ
неосторожный, ровити при ѡтворенїмъ ѡкнѣ.
Вѣтеръ занѣвъ нескѣнченѣ нотѣ на оулицю,
а тїа спровадила въ дѣмъ полицїю. Но якъ-
же са не перелакли пришѣдцѣ, пѣзнавши въ
злочинцю вратанка вѣмогѣщего кардинала.
Еще єдинъ значительной фамиліи сынъ
вкравъ въ часѣ Республіки зѣ Мѣзѣмъ кѣль-
ка дороговѣннихъ медалявъ; приарѣштова-
ный и гої, а его отецъ дажѣ Богѣ, що

его сынъ не погѣдженный о жадное злочинь-
ство противъ религїи або политики. (Д. Ц.)

Зѣ Мадридѣ доносятъ: поспѣхъ, съ та-
кимъ вѣкъ приготована въ палатѣ королев-
скѣй чинать са, доводитъ, що са злогѣвъ
Королевон що хвила сподѣваютъ. Вѣкъ чѣжїи
погѣмъ, такъ и комисїїа Австрїи, завѣзванї зѣ-
стали наменѣмъ Королевон, готовыми вѣти,
якы са на первое завѣзванье до палаты оудати.

Еврейскїи мелѣодїи.

(изъ Льорда Байрона)

II.

Цять! — Царь — Бандуриста арфу строитиме, —
Царь надъ челоуѣки, ѣ небесамъ любимый;
Вже ѣ по струнахъ вѣщи заплясали руки,
Пѣснь реве изъ груди — ѣ золотїи звуки
Плачуть — очеса ся слезовъ заливають —
Серце розпукаєсь — струнысь розривають.

Мужи мраморной души детинѣють,
Егда ти святїи гимни ихъ овѣють. —
Где ухо сіе — душа злединѣла,
Щобъ не учуло, щобъ не розгорѣла
Царя слышная съ арфою у руцѣ —
Большогъ якъ съ жезлевъ — въ божественнѣмъ
звучѣ.

Егда Йсраїля побѣды заграє,
Егда Еговъ вышньому спѣває,
Гудьбу побожну райскїи долины,
Кудри Ливански — всяти верховины
Землицѣ Божой вскѣзѣ ѡдгомоняють,
А мысли пѣвця....? въ небесѣхъ буюють.

Таке на земли уже не чуване
Богомоленїе ѣ дочъ его любовь,
Якъ духъ ревливый въ тоны перебранный,
Розпушавъ псалмы небесъ высотѣвъ;
И дрѣмота людзкой души исъ гудьбою
Якъ нѣчь рѣднѣла исъ ясновъ зарюю.

И. Н. Бужаненько.